

of unconditional basic income has shifted from the intellectual periphery to the center of public policy discussions.

The author emphasizes that unconditional basic income is a form of social security in which every citizen has a statutory minimum of financial security (corresponding to the standards of life of a particular country) that is paid by the state or local self-government bodies in addition to any other income.

The article shows that the latest political, economic, and sociological studies treat unconditional basic income as a tool for poverty reduction, an alternative to the typical measures of state social policy, a form of social security, a tool of social protection, investment in human capital and under. It is shown that today the expert environment has already departed from the analysis of the unconditional basic income from its simplest interpretation solely as a guaranteed cash payment to all members of society, regardless of the level of income, employment and other factors. The new social policy is now defined by a number of fundamental factors that need to be addressed promptly: material stratification, which increases with economic growth; technologies are rapidly changing the labour market and employment structure; population ageing; increase in life expectancy, etc.

Key words: unconditional basic income (UBI), social policy, welfare state.

УДК 327.8: 15

DOI: 10.33663/1563-3349-2019-85-371

Б. М. КАЛІНІЧЕНКО

МОДИФІКАЦІЯ ЗАСОБІВ ПЕРЕДАЧІ ІНФОРМАЦІЇ ТА ПОСИЛЕННЯ ЇХ ПОЛІТИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ

Розглядаються сутність та характерні особливості засобів передачі інформації в контексті формування політичної комунікації між владними та соціальними суб'єктами. Проаналізовано форми та засоби передачі інформації в процесі розвитку сучасного інформаційного суспільства. Досліджено роль засобів масової комунікації як чинника формування політичних відносин. Прослідковано специфіку обміну інформацією як засобу реалізації суспільно-політичних завдань.

Ключові слова: інформація, передача інформації, інформаційне суспільство, засоби масової комунікації, інформаційне повідомлення.

© **КАЛІНІЧЕНКО Богдан Михайлович** – кандидат політичних наук, доцент кафедри державної служби, публічного адміністрування та політології Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького

Kalinichenko Bogdan. Modification of media and enhancement of their political orientation

The article describes the nature and peculiarities of the means of information transmission in the context of forming political communication between authorities and social actors. Forms and means of information transfer in the context of development of modern information society are analyzed. The role of mass communication as a factor of political relations formation is investigated. The specificity of information exchange as a means of realization of socio-political tasks has been traced.

Key words: *information, information transfer, information society, mass communication, information message.*

У сучасному світі стрімко зростає значення інформації в політичному житті суспільства. За останні роки відбувся процес кардинальних змін у галузі інформаційних технологій. Виникнення та поширення сучасних засобів зв'язку сприяло прискоренню процесів комунікації та призвело до виникнення глобального інформаційного середовища, що сприяє якісним змінам у комунікаційному процесі. Розвиток технічних засобів передачі інформації зумовлює появу нових форм міжособистісної та масової комунікації, що, в свою чергу, дозволяє, використовуючи нові канали отримання та передачі інформації, забезпечити якісну зміну взаємодії суспільства та владних суб'єктів. Результатом такої трансформації політичної комунікації є поєднання політики та масової комунікації. Зростаюча вага комунікацій у процесі політичних відносин робить владу безпосереднім учасником медіа-простору, використовуючи канали комунікацій для реалізації та утримання влади. Варто відзначити, що дана проблематика недостатньо висвітлена у вітчизняних наукових джерелах. Зокрема, недостатньо досліджений процес поєднання засобів передачі інформації та їх спрямованості на реалізацію політичних завдань суспільства і влади.

Вагомий внесок у теоретико-методологічне осмислення процесів масової комунікації здійснили Ч. Кулі, Дж. Г. Мид, В. Терин. У вітчизняному науковому просторі деякі аспекти дослідження засобів передачі інформації в контексті політичної комунікації розглядали у свої наукових працях В. Андрущенко, В. Бебик, С. Квіт, Ф. Кирилук. Вплив інформації на процес формування громадської думки та характер політичного процесу через сучасні засоби поширення інформації масам висвіт-

лено в працях Г. Почепцова, А. Стельмашова, Б. Вахули та ін. Здобутки зазначених дослідників спонукали до формулювання мети даної статті, яка полягає в розкритті значення використання засобів передачі інформації в політичній діяльності та аналізі сучасного розвитку засобів масової комунікації.

Сучасна суспільно-політична практика засвідчує, що від застосованих засобів передачі інформації безпосередньо залежить оперативність процесу обміну нею між відправником та отримувачем. Швидкість передачі-отримання інформації є однією з головних вимог у сучасному інформаційному суспільстві. Глобальні світові процеси зумовлюють потребу в швидкому обміні повідомленнями, оскільки інформація повинна вчасно надаватися кінцевому отримувачу. Час у політичному житті пришвидшується, що зумовлює можливість реалізації проблем, на втілення яких раніше потрібні були роки, лише за декілька тижнів або й днів.

Швидкість часу зумовлена науково-технічним прогресом. У процесі обміну інформацією це проявляється у винайденні нових та модифікації існуючих засобів передачі інформації, що спроможні за короткий проміжок часу та на велику відстань передавати повідомлення з мінімальними технічними перешкодами та викривленнями. Відповідно особливістю технологій інформаційного впливу в сучасних умовах є їх інтегрованість із мережевими комунікаціями, що дістало відображення в технології «флеш-мобу». Остання діє за такою схемою: «запуск інформаційного приводу в мережі, організація масового заходу, перетворення масового заходу на інформаційний привід для мережевої комунікації»¹.

Наразі можемо відзначити прискорене зростання інформаційних комунікацій у суспільстві, результатом чого є посилений інформаційний обмін між окремими громадянами, організаціями, регіонами, державами. Підвищилась інтенсивність міжнародних зв'язків та співпраця між міжнародними суб'єктами в політичній, економічній, соціальній, науковій, культурній сферах. Взаємопов'язаність та взаємозалежність учасників соціальних систем спонукають до налагодження комунікації через надійні та доступні канали обміну інформацією, результатом чого є постійно зростаючий запит на вироблення надій-

них та безпечних глобальних інформаційних каналів передачі інформації. Набуває розвитку новий етап міжнародного розподілу зайнятості населення, особливо в інформаційній сфері. Основним чинником глобалізації є стрімкий розвиток засобів масової комунікації та інформаційних технологій, які кардинально змінили характер та принципи інтелектуальної і технологічної взаємодії та призвели до взаємозалежності соціальних суб'єктів².

У процесі передачі повідомлень незмінно використовуються певні технічні засоби, які модифікуються та змінюються в умовах технологічного розвитку (від паперу до сучасних носіїв зберігання та передачі електронної інформації, тому процеси передачі інформації включають відповідні компоненти). До них належать технічні канали, за допомогою яких транслюється інформація, а також структури, що дають змогу не тільки передавати та отримувати інформацію, а й накопичувати, контролювати та зберігати її.

У обміні інформацією важливою залишається її передача не тільки швидко та безперебійно, а й з мінімальним викривленням, забезпечуючи очікуваний результат. У процесі обміну інформацією можна виділити такі елементи.

1. Відправник – особа, яка збирає інформацію, генерує ідеї та поширює їх. Він кодує інформацію, що призначена для іншої особи чи групи осіб, яким є отримувач. Від відправника залежить, наскільки інформація буде доступною та безперешкодною для декодування кінцевим отримувачем. Тому важливим є визначення та формування сутнісного наповнення повідомлення ідеєю чи інформацією.

2. Кодування – переведення інформації або ідеї у спеціальні символи, якими можуть бути жести, знаки, мова, ілюстрації, схеми, тощо. Будь-яка інформація кодується відправником, перш ніж її надати отримувачу. Після процесу кодування інформація перетворюється на повідомлення.

3. Повідомлення – інформація, що є закодованою за допомогою спеціальних символів і спрямована одержувачу. Символи можуть бути вербальними та невербальними, надаючи повідомленню визначеної форми. Від змістового наповнення повідомлення залежить досягнення мети процесу обміну інформацією.

4. Канал — засіб передачі інформації, через який повідомлення надходить до отримувача. Канали можна поділити на засоби міжособистісного контакту та засоби масової комунікації. Відправник повинен сформувавши повідомлення відповідно до каналу передачі, яким буде користуватися для надсилання інформації отримувачу. Можна виділити безліч каналів комунікації, серед яких традиційними є: поштовий лист, передача мови, матеріали у письмовому вигляді; новітніми є: засоби електронного зв'язку, використання комп'ютерних мереж, електронна пошта, соціальні мережі, селекторний зв'язок, відеозв'язок. Відправник не обмежений одним каналом, може використовувати декілька для посилення сприйняття повідомлення отримувачем.

5. Декодування — процес перетворення отримувачем одержаних у повідомленні символів на конкретну інформацію та тлумачення її відповідно до власного сприйняття.

6. Отримувач — особа або аудиторія, на яку спрямовується інформація та яка її сприймає.

7. Відгук — реакція отримувача після ознайомлення з повідомленням. У відгуку міститься результат отриманої інформації. Повідомлення може бути сприйняте повністю, частково або викривлено, зовсім не сприйняте. Реакція на повідомлення формує зворотній зв'язок, що надходить відправнику прямо чи опосередковано через дії отримувача. Зворотній зв'язок дозволяє контролювати процес обміну інформації та позбавлятися чинників, здатних викривити інформацію.

У даному процесі важливо правильно сформувавши інформацію, аби вона була зрозумілою для отримувача, мала відповідне ключове наповнення, а саме: адекватно розставити акценти, на які спирається відправник при формуванні повідомлення. Доступність та висока ефективність інформаційних технологій в суспільному житті дозволяє вивести політичні відносини на новий якісний рівень — створення нових можливостей для передачі, контролю та використання інформації в процесі суспільно-політичної взаємодії. Поширення та доступність новітніх інформаційних технологій в контексті розвитку інформаційного суспільства робить інформацію основним засобом суспільно-політичного розвитку та інструментом впливу на суспільство та інших учасників політичного процесу. З розвитком техноло-

гій масової комунікації зростають можливості їх використання в системі політичних відносин.

В умовах глобалізації інформаційного простору важливими чинниками еволюції цього процесу є розвиток всесвітньої системи телебачення та радіомовлення, всеосяжний розвиток інформаційно-телекомунікаційних мереж, всеохопне поширення телефонного зв'язку (в тому числі мобільного), поява та поширення нових технологій і засобів для забезпечення якісної інформаційної комунікації³. У сучасному суспільно-політичному розвитку засоби передачі інформації можуть бути використані: 1) як інструмент комунікації між політичними суб'єктами та суспільством; 2) як спосіб взаємодії політичних суб'єктів; 3) як механізм реалізації державно-політичних функцій; 4) як чинник досягнення і реалізації політичних ідей та прагнень, забезпечення політичної стабільності та розвитку.

У процесі поширення інформації за допомогою технічних засобів (друковані видання, радіо, телебачення, комп'ютерна мережа тощо) інформація наповнюється певним змістом, спрямовується на отримувача інформації – великі за чисельністю групи та різноманітні локальні аудиторії. Потреба у виробленні засобів поширення інформації з мінімальними технічними викривленнями та перешкодами й пришвидшення процесу її отримання спонукали створення та розвиток існуючих специфічних засобів передачі інформації.

Одним із перших засобів комунікації з масами була друкована періодика. Друковані видання складніші для сприйняття інформації, порівняно з мультимедійним джерелами. Їх поширення та друк займають певний проміжок часу та є менш інформативними порівняно з новітніми засобами передачі інформації. Водночас друковані носії інформації мають певні переваги. Так, газети можна читати в будь-якому місці, без додаткового технічного оснащення. До того ж вони відзначаються традиційним характером легітимності. Проте з розвитком технічних засобів поширення інформації газети поступово почали втрачати свою популярність.

Ефективним засобом поширення інформації є радіо. Для нього характерні: висока швидкість передачі інформації, зменшення, порівняно з друкованими виданнями, матеріальних та

людських ресурсів у процесі розповсюдження інформації. Використання вербальних засобів спілкування дає змогу отримати більшу кількість інформації отримувачем порівняно з друкованими.

Найпопулярнішим засобом передачі інформації широкому загалу є телебачення, для якого властиве глобальне охоплення аудиторії. Телебачення поширює інформацію вербальним та невербальним шляхом, впливаючи на різні органи сприйняття. Невербальний вплив через органи зору на підсвідомість є ідеальним способом передачі повідомлення для відправника, оскільки отримувач більш ефективно сприймає інформацію прямо або в певних образах, що дозволяє відправнику швидше досягти реалізації мети у процесі передачі інформації. Телеглядач під час перегляду може не лише сприймати інформацію, а й виявляти різні почуття: інтерес, негатив, байдужість, радість, сум тощо.

Використання новітніх інформаційних і телекомунікаційних засобів передачі інформації дає змогу сформувати процес пасивної комунікації, що розширяє сферу комунікації політичного актора з цільовою аудиторією. Через канали телебачення й телефонну мережу простіше налагодити спілкування між суб'єктом та об'єктом, здійснюючи персоналізований інформаційний вплив на реципієнта. Реалізується дана технологія в ході телепередач типу «прямої лінії» з політичним суб'єктом, в процесі якої телеглядач може задати питання, використовуючи технології телефонного зв'язку та має змогу отримати відповідь на своє питання в публічному інформаційному просторі. Питання-відповідь дозволяє справляти вплив не лише на одну особу, а й на інших реципієнтів. Варто зазначити, що подібна технологія останнім часом поширена через систему Інтернет, де користувачі формують питання, які їх цікавлять, і отримують на них відповіді в прямому ефірі.

Телебачення в XXI столітті стало потужним засобом пропаганди, просування ідей і нав'язування цінностей. Привертаючи увагу до процесу, що вже відбувся, телебачення повідомляє про результат, що мав місце в процесі дії. Дана особливість дає змогу сформувати в свідомості глядача ілюзійне уявлення того, що факт самої дії призводить до даного результату. В свідомості телеглядача формується реальність відповідно до поданої

інформації. Зі збільшенням суб'єктів поширення інформації та доступності інформаційного контенту в телепросторі телебачення стало дієвим інструментом у процесі ведення інформаційних війн та здійснення політичних маніпуляцій⁴.

Справжнім проривом серед засобів передачі інформації став розвиток мережі Інтернет. Доступність та поширення технічних засобів зв'язку збільшує кількість населення, що користується Інтернет-мережею. В Україні в період з січня 2017 року по січень 2018 року кількість користувачів Інтернетом збільшилась на 17% та становить 58% відсотків усього населення країни⁵. Завдяки мобільності засобів, що дозволяють отримати доступ до мережі Інтернет на відстані, «прив'язуючись» до конкретного місця, з кожним роком кількість користувачів значно збільшується. Таким чином, Інтернет-мережа охоплює дедалі більше громадян та стає масовим каналом передачі інформації.

Розвиток інструментів залучення та впливу громадян на політичний процес зумовив появу новітніх технологій комунікації між політичними акторами та суспільством. Здійснення політичної комунікації через новітні засоби передачі інформації шляхом використання соціальних мереж, таких, як Facebook, Twitter, Instagram, YouTube, дає змогу персоналізувати викладену інформацію відповідно до аудиторії, яка прагне контакту з політичним актором, швидко поширювати інформацію та отримувати зворотній зв'язок. Потреба у даній комунікації зумовлюється необхідністю в налагодженні двостороннього зв'язку, що забезпечує безпосередній діалог із потенційними виборцями, просування власних ідей та визначення пріоритетів підтримки у цільовій аудиторії з метою отримання її прихильності.

Характерним для комунікацій у мережі є двосторонній характер, що дозволяє на відстані, через відповідне програмне забезпечення, веб-ресурси об'єднувати велику аудиторію та спілкуватись із нею однієї особі. Розвиток мережі Інтернет забезпечив легкий доступ до інформації та впровадження можливості отримувати послуги безпосередньо. Завдяки соціальним мережам та постійному міжособистісному спілкуванню набули поширення неформальні засоби передачі інформації. Наразі відзначається падіння рівня довіри до традиційних та офіційних інформаційних джерел, що й призвело до підвищення значущості пові-

домлень, поширених на рівні міжособистісного спілкування. До таких неформальних засобів передачі інформації в процесі політичної комунікації можна віднести плітки, чутки, анекдоти, домисли тощо.

Сучасні системи електронного урядування дають змогу завдяки локальним інформаційним мережам та глобальній мережі Інтернет значно прискорювати процеси обміну та передачі інформації, реалізувати державно-політичні та адміністративні завдання за короткий проміжок часу⁶. Відповідно до Концепції розвитку електронного урядування в Україні цей різновид поширення інформації визначається як «форма організації державного управління, яка сприяє підвищенню ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій для формування нового типу держави, орієнтованої на задоволення потреб громадян»⁷.

Електронне урядування ставить за мету досягти апаратної взаємодії органів публічної влади з громадянами та економічними суб'єктами. Одним із стратегічних його завдань є залучення громадян до участі в політичному житті держави, побудова безпосередніх відносин між громадськістю та державою. Відповідно до особливостей політичної системи моделі е-урядування можуть бути відмінними. На сучасному етапі його розвитку в Україні вже працюють елементи он-лайн взаємодії між владними суб'єктами, громадянами та суб'єктами приватного сектору економіки. Так, уже реалізовано електронну видачу через мережу Інтернет нормативно визначених довідок, форм, зразків, договорів та бланків; налагоджено оприлюднення на офіційних веб-ресурсах державних інституцій та установ нормативно-правових актів, заходів, новин та інших результатів діяльності публічних адміністрацій; функціонує електронна звітність перед державними органами влади; створена система електронних черг до державних установ і т. ін.

З кожним роком перелік адміністративних послуг, які можна отримати через глобальну мережу, зростає. Наразі на Урядовому веб-порталі реалізовано отримання 129 публічних послуг повністю в електронному форматі. Збільшення електронних послуг у системі публічного адміністрування дозволяє зменшити кіль-

кість адміністративного апарату, забезпечити громадянам швидкий доступ до необхідних послуг, зменшити контакт чиновника з громадянином. Результатом цього є зменшення рівня корупції у владних органах⁸.

Діджиталізація, тобто оцифрування процесів діяльності та обміну інформації у сферах суспільного життя, дає можливість підвищити конкурентоспроможність органів державної влади, спростити процеси роботи з інформацією, сформуванати позитивний відкритий імідж держави⁹. Через переведення чисельних адміністративних послуг в електронний формат реалізується основний принцип «сервісної держави», відповідно до якого остання існує насамперед для громадян та повинна забезпечувати якісне надання публічних послуг населенню¹⁰.

Переведення баз даних із фізичного (паперового) виду в електронний спонукало створити систему єдиної бази даних, що дало змогу створити єдині центри надання адміністративних послуг, зменшивши відповідне навантаження на органи державної та місцевої влади, пришвидшивши процедури доступу до інформації для громадян. Для ефективного функціонування системи електронних послуг необхідне якісне технічне забезпечення – потужні сервери, стабільний доступ до мережі Інтернет, комп'ютерне оснащення адміністративних установ. Також важливим є забезпечення постійного технічного обслуговування для гарантування безперебійності в роботі технічного обладнання та програмного забезпечення. Мережева комунікація створює не лише нові можливості, а й загрози в процесі обміну інформацією, що потребує створення системи ефективного захисту внесених до електронних баз даних від зовнішнього втручання.

Таким чином, в умовах інформаційного суспільства та процесу підвищення значення інформації в суспільно-політичній діяльності виникає потреба у впровадженні нових та модифікації вже існуючих механізмів передачі інформації. Науково-технічний прогрес продукує розвиток нових каналів обміну інформацією, що дозволяє виробити нові форми комунікації на міжособистісному та груповому рівні. Розвиток демократії та наявні технічні можливості уможливають залучення значної кількості громадян до процесу управління на державному та місцевому рівні, використовуючи сучасні інструменти зв'язку та

комунікації. Електронно-технічні засоби дають змогу збирати, обробляти та використовувати дані автоматизовано, зменшуючи адміністративне навантаження на органи публічної влади та прискорюючи процес обміну інформацією. Формування нових типів комунікації дає можливість громадянам більш якісно взаємодіяти з владними органами, контролювати їх діяльність, в тому числі процес прийняття рішень, а владі більш ефективно та оперативно реагувати на нагальні суспільні потреби та вирішувати суспільно-політичні завдання. Сучасні засоби комунікації справляють значний вплив на політичні відносини, адже соціальна взаємодія, забезпечити яку дозволяє використання засобів передачі інформації, набуває великих масштабів у національному та світовому політичному просторі, справляє відчутний вплив на політичну систему, формування та існування громадянського суспільства і процес реалізації державної політики.

1. Олещук П. Новітні політичні технології інформаційного впливу: монографія. Київ: Видавець Вадим Карпенко, 2018. С. 263.
2. Пожувєв В. І. Шляхи і напрями формування і реалізації сучасного інформаційного суспільства в умовах глобалізації. Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. Запоріжжя, 2011. Вип. 46. С. 341.
3. Там само. С. 5–6.
4. Бениук Н. Роль телебачення у формуванні суспільної думки. Науковий блог. Національний університет «Острозька академія». 2014. URL: <https://naub.oa.edu.ua/2014/rol-telebachennya-uformuvannisuspilnoji-dumky/>.
5. Digital in 2017: Global Overview. We Are Social. URL: <https://wearesocial.com/special-reports/digital-in-2017-global-overview/>; Digital in 2018: World's internet users pass the 4 billion mark. We Are Social. URL: <https://wearesocial.com/blog/2018/01/global-digital-report-2018>.
6. Соломко Ю. Електронне урядування: поняття, сутність, принципи та напрями розвитку. Ефективність державного управління. Львів, 2018. Вип. 2(55). Ч. 1. С. 138.
7. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.12.2010 р. № 2250-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/8419>.
8. Абраменко Ю. Ю., Чикаренко І.А. Зарубіжний досвід е-урядування та проблеми його імплементації в Україні. *Публічне адміністрування: теорія та практика*: електронний збірник наукових праць. 2009. Вип. 2 (2). URL: <http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2009-02/09ayupiu.pdf>.
9. Kuusisto M. Organizational effects of digitalization: A literature review. *International Journal of Organization Theory & Behavior*. 2017. Vol. 20, No. 03. P. 341–362. URL: <https://doi.org/10.1108/IJOTB-20-03-2017-B003>.
10. Дзевелюк М. В. Сервісна держава як функціональна модель сучасної держави. *Актуальні проблеми держави і права* / за заг. ред. В. В. Завальнюк. Одеса, 2017. Вип. 78. С. 61.

References

1. Oleshchuk P. Novitni politychni tekhnologii informatsiinoho vplyvu: monohrafiia. Kyiv: Vydavets Vadym Karpenko, 2018. S. 263.
2. Pozhuiev V. I. Shliakhy i napriamy formuvannia i realizatsii suchasnoho informatsiinoho suspilstva v umovakh hlobalizatsii. Humanitarnyi visnyk Zaporizkoi derzhavnoi inzhenernoi akademii. Zaporizhzhia, 2011. Vyp. 46. S. 341.
3. Tam samo. S. 5–6.
4. Beniuk. N. Rol telebachennia u formuvanni suspilnoi dumky. Naukovyi bloh. Natsionalnyi universytet «Ostrozka akademiia». 2014. URL: <https://naub.oa.edu.ua/2014/rol-telebachennya-uformuvanni-suspilnojidumky/>.
5. Digital in 2017: Global Overview. We Are Social. URL: <https://wearesocial.com/special-reports/digital-in-2017-global-overview>; Digital in 2018: World's internet users pass the 4 billion mark. We Are Social. URL: <https://wearesocial.com/blog/2018/01/global-digital-report-2018>.
6. Solomko Yu. Elektronne uriaduvannia: poniattia, sutnist, pryntsyty ta napriamy rozvytku. Efektyvnist derzhavnoho upravlinnia. Lviv, 2018. Vyp. 2(55). Ch. 1. S. 138. 7. Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku elektronnoho uriaduvannia v Ukraini: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 13.12.2010 r. № 2250-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/8419>.
8. Abramenko Yu. Yu., Chykarenko I.A. Zarubizhnyi dosvid e-uriaduvannia ta problemy yoho implementatsii v Ukraini. *Publichne administruvannia: teoriia ta praktyka*: elektronnyi zbirnyk naukovykh prats. 2009. Vyp. 2 (2). URL: <http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2009-02/09ayypiu.pdf>.
9. Kuusisto M. Organizational effects of digitalization: A literature review. *International Journal of Organization Theory & Behavior*. 2017. Vol. 20, No. 03. P. 341-362. URL: <https://doi.org/10.1108/IJOTB-20-03-2017-B003>.
10. Dzevelik M. V. Servisna derzhava yak funktsionalna model suchasnoi derzhavy. Zbirnyk naukovykh prats «Aktualni problemy derzhavy i prava» / za zah. red. V. V. Zavalniuk. Odesa, 2017. Vyp. 78. C. 61.

Kalinichenko Bogdan. Modification of media and enhancement of their political orientation

The article describes the nature and peculiarities of the means of information transmission in the context of forming political communication between authorities and social actors. Forms and means of information transfer in the context of development of modern information society are analyzed. The role of mass communication as a factor of political relations formation is investigated. The specificity of information exchange as a means of realization of socio-political tasks has been traced.

The use of the latest information and telecommunication means of communication allows to form a process of passive communication, which expands the sphere of communication of the political actor with the target audience. Through channels of television and the telephone network, it is easier to establish communication between the subject and the object by making a personalized information impact on the recipient. This technology is being implemented in the course of «direct line» TV shows with a political entity, during which the viewer can ask questions using telecommunication technologies

and be able to answer his question in the public information space. The answer to the question can affect not only one person but also the other recipients. It is worth noting that such technology has recently been distributed through the Internet, where users formulate the questions they are interested in and receive live answers.

The development of tools for engaging and influencing citizens in the political process has led to the emergence of new communication technologies between political actors and society. Political communication through the latest means of communication through the use of social networks such as Facebook, Twitter, Instagram, YouTube allows to personalize the information presented to the audience seeking political contact, to disseminate information quickly and to receive feedback. The need for this communication is necessitated by the need for a two-way communication, which allows direct dialogue with potential voters, promotion of their own ideas and prioritization of support in the target audience in order to receive its commitment.

In the context of the information society and the process of increasing the value of information in socio-political activity, there is a need to introduce new and modify existing mechanisms of information transmission. Scientific and technological advances produce the development of new channels of information exchange, enabling the development of new forms of communication at the interpersonal and group level. The development of democracy and the available technical capabilities make it possible to involve a large number of citizens in the governance process at the state and local level, using modern communication and communication tools. Electronic means enable the collection, processing and use of data automatically, reducing the administrative burden on public authorities and speeding up the process of information exchange. Formation of new types of communication allows society to better interact with government bodies, control their activities, including the decision-making process, and enable the government to respond more effectively and promptly to pressing public needs and to solve socio-political tasks. Modern means of communication have a significant impact on political relations, because social interaction, ensured by the use of media, acquires a large scale in the national and global political space, creates a significant impact on the political system, the formation and existence of civil society and the process of public policy.

Key words: information, information transfer, information society, mass communication, information message.